

АНАЛІЗ ОСВІТИ ОБДАРОВАНИХ УЧНІВ У ШТАТІ НОВИЙ ПІВДЕННИЙ УЕЛЬС (АВСТРАЛІЯ)

У статті проведено огляд навчальної програми, яка пропонувалась обдарованим учням протягом останніх трьох десятиліть у штаті Новий Південний Уельс (Австралія), проаналізовано політику і практику Департаменту освіти штату стосовно навчання таких учнів, а також програм та заходів, що надаються здібним учням державних шкіл. Також описано структуру системи освіти в Новому Південному Уельсі, проводиться аналіз видатної доповіді Е. Браггетта в 1985 році в шкільній комісії Австралійської Співдружності стосовно освіти обдарованих та висвітлено шляхи подальшого її розвитку у цьому штаті.

Ключові слова: обдарованість, талант, освіта, шкільна програма, Австралія.

Постановка проблеми у загальному вигляді. Австралія є світовим лідером в освіті обдарованих дітей. Її сучасна освітня система для таких учнів дозволяє дітям Австралійського Союзу досягати значних успіхів у розвитку своїх талантів.

Виявлення та розвиток інтелектуальних та творчих здібностей дітей, дослідження теоретичних основ ефективного навчання талановитої молоді є пріоритетним напрямком державної політики також і нашої країни. Розглядаючи австралійський досвід при здійсненні освітньої підтримки дітей з різними видами здібностей, зокрема політику і практику у ставленні до обдарованих та талановитих дітей у австралійському штаті Новий Південний Уельс, вітчизняна педагогіка може успішно вирішувати існуючі проблеми в галузі навчання талановитих та створити сприятливі умови для формування і розвитку обдарованої особистості в Україні, що є нагальною потребою сучасної освітньої науки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій показує, що найбільш значний огляд еволюційних змін у національній політиці Австралії у ставленні до обдарованих був представлений дослідником П. Уїлсоном. Проблеми освіти талановитих дітей в Австралії широко висвітлюються також у працях австралійського професора Е. Браггетта. Також значну увагу дитячій обдарованості приділяють науковці Ван Тассель-Баска, Ф. Ганьє та М. Морлок. Розробці теорії організації процесу освіти обдарованих учнів в Австралійському Союзі присвячені праці таких відомих учених, як А. Баркан, Дж. Стенлі, С. Бейлі, А. Танненбаум, Р. Суботнік, Р. Беттерхем.

Метою статті є аналіз політики та основних напрямків роботи з навчання обдарованих дітей Департаменту освіти штату Новий Південний Уельс. Для досягнення мети поставлені наступні **завдання**: виявити стратегії та основні програми освіти талановитих учнів, а також описати структуру системи освіти цього штату.

Виклад основного матеріалу дослідження. У штаті Новий Південний Уельс існують два незалежних один від одного державні органи – Управління Ради навчання та Департамент освіти та громад, які відповідають за шкільну освіту та підпорядковуються міністру освіти штату. Перше з них відповідає за розробку навчальних програм, проведення іспитів та зовнішнього незалежного оцінювання, наглядає за дотриманням школами затверджених навчальних програм. Департамент освіти та громад несе відповідальність за державну шкільну освіту загалом.

У Новому Південному Уельсі шкільна освіта складається з шести етапів, які охоплюють тринадцять класів – від підготовчого початкової школи до заключного дванадцятого класу. Етапи еквівалентні двом рокам навчання; закінчення шостого етапу співпадає із зовнішнім незалежним оцінюванням (ЗНО) після дванадцятого класу. Сьомий (додатковий) етап, після ЗНО – це курси, які надаються учням, що відмінно закінчили шостий етап. Зазвичай учні навчаються, послідовно переходячи з підготовчого класу до дванадцятого. Перехід до наступного класу відбувається наприкінці кожного учбового року. За особливих обставин учень може "перестрибнути" через один або декілька класів упродовж шкільного року або ж наприкінці його.

У більшості шкіл Нового Південного Уельсу учнів розподіляють у класи за віком. Паралельні класи утворюють паралельний потік. У потоці класи формуються за здібностями і з певним ухилом, наприклад, учнів дев'ятих і десятих класів на уроках математики розбивають на просунутий, середній і стандартний класи. Учні восьмих, дев'ятих і десятих класів можуть бути об'єднані також в Організацію вертикального семестру (ОВС). Він об'єднує учнів із різних непаралельних класів в один клас або групу за здібностями.

В 1985 році професор Е. Браггетт зробив свою відому в Австралії доповідь для шкільної комісії Австралійської Співдружності. Більшість людей на той момент не вважало обдарованих дітей у чомусь дискримінованими, проте Е. Браггетт припустив, що такі діти "можливо найбільш обмежена в правах група ... так як вони, здебільшого, не мають достатніх стимулів для повного розкриття свого потенціалу"

[1: 5]. Практично вся відповідальність за задоволення освітніх потреб учнів із різним ступенем здібностей і таланту у той час покладалася на вчителя за мінімальної підтримки та забезпеченості ресурсами. Коментуючи відсутність загальної політики, обмеженість навчальних програм, недосконалу організаційну структуру, Е. Браггетт наголосив, що шкільна система повинна мати більш гнучку структуру та зазначив, що "існуюча організація системи освіти Австралії являє собою найефективніший бар'єр для розвитку обдарованості" [1: 316]. У відповідності зі своїм поглядом на обдарованість, він розглянув вищий інтелект у його взаємозв'язку з високими академічними здібностями [1: 28]. В своїй доповіді Е. Браггетт також висловив сподівання, що "хоча навчання обдарованих дітей не вважається пріоритетним, проте існує надія на те, що потреби видатних учнів можуть бути задоволені в рамках існуючої навчальної програми" [1: 5]. Наприкінці своєї доповіді Е. Браггетт зазначив: "У зв'язку з тим, що соціальне розшарування і ступеневе просування наверх перешкоджають розвитку видатних талантів, існує гостра необхідність розробки більш гнучкої системи, яка б сприяла прогресу учнів залежно від індивідуального розвитку і результатів навчання. ...Необхідно розробляти більш гнучкі методики, приймати у школу дітей до досягнення шкільного віку за наявності відповідних показників та забезпечити безперервність навчання за його результатами, а не за віком чи тривалістю навчання" [1: 317].

Після цієї доповіді у 1985 року ставлення і політика влади Нового Південного Уельсу до освіти обдарованих дітей в Австралії зазнали значних змін. У 1991 році згідно Акту "Про реформування освіти" (1990), Рада освіти Нового Південного Уельсу почала впроваджувати прогресивні ініціативи в навчальні програми. Виходячи з передумови, що кожна дитина має право на реалізацію свого потенціалу, була поставлена мета забезпечити всіх учнів збалансованою, якісною та сучасною навчальною програмою з урахуванням їх індивідуальних потреб та здібностей. Так, учням надали змогу освоїти додаткові поглиблені курси, що виходять за рамки стандартної шкільної програми. Також, переглянувши вимоги до курсу навчальної програми стосовно цілей, змісту та очікуваних від школярів різного віку і здібностей результатів, Рада освіти Нового Південного Уельсу визначила прогрес школяра як успішність в досягненні цілей навчального плану. При цьому час, відведений для засвоєння учбової програми, варто було розглядати як важливий фактор процесу навчання, але ні в якому разі не визначальний [2: 13].

Не надавши однозначних рекомендацій, Рада освіти все ж зазначила, що обдаровані учні можуть навчатися за поглибленою програмою у межах існуючої та дозволила, за погодженням адміністрації школи, прискорене проходження ними курсу предметів та достроковий перехід на наступний етап навчання [2: 17]. Це дозволялось робити протягом усього періоду навчання в школі – від підготовчої групи до дванадцятого класу, та повинно було ґрунтуватися на досягненні високих результатів на всіх етапах вивчення певного предмету. Базою прискореного навчання мало бути скорочення строків засвоєння матеріалу, а не його ігнорування. В межах анонсованих реформ, Рада освіти також запропонувала концепцію "Курси сьомого етапу", яка надавала можливість продовжити навчання обдарованих учнів на розширених курсах згідно програми "Відмінник" або ж зарахування їх на перший курс університету.

Одночасно уряд Нового Південного Уельсу теж розробив основні напрямки в галузі освіти обдарованих і талановитих школярів. Терміни "обдарований" і "талановитий" були застосовані для тих учнів, які відповідно "здатні демонструвати найвищі досягнення в різних сферах діяльності" або ж "в одній зі сфер діяльності" [2: 3]. При цьому зазначалось, що прискорення – це необхідний метод для школярів, здатних швидко засвоювати новий матеріал, але він вимагає змін у шкільній організації та в навчальних програмах. В документі подавалось, яким шляхом можна впровадити це академічне прискорення обдарованих, що було досить радикальним для Австралії того часу [2: 14-23]. У супровідних документах, які визначали стратегію уряду в освіті обдарованих дітей, безпосередньо на школу покладалась відповідальність за зміни організації навчального процесу та навчальних програм. Ці зміни стосувалися стратегії навчання в класі, темпу просування та рівня поглиблення навчальної програми, вертикального групування, створення спеціальних класів, програм залучення наставників у табори під час шкільних канікул. Також передбачалось, що починаючи з 1995 року, в кожній школі повинен працювати хоча б один учитель з профільною освітою з навчання обдарованих і талановитих дітей.

Разом з документами уряду про стратегію освіти обдарованих, у школи надійшла інструкція Ради освіти Нового Південного Уельсу з рекомендаціями щодо академічного прискорення та пропозиціями щодо організаційних змін, які можуть сприяти гнучкій навчальній програмі. В політиці уряду того часу вже дається уточнене визначення диференціальної моделі обдарованості і таланту професора психології Франсуа Ганьє. Професор університету Нового Південного Уельсу та директор науково-дослідного центру освіти обдарованих Мірака Гросс підкреслює: "Система освіти, заснована на ідеях Ганьє, ставить перед собою мету виявити багатий потенціал учнів, потенціал справжній, а не уявний – для задоволення політичної кон'юнктури, та створити сприятливе освітнє та соціальне середовище для перетворення його в високі досягнення" [3: 40]. Детальна і ретельно переглянута версія цих принципів була видана в 1997 році. Цього разу однозначно показано відмінність між потенціалом і результатом, згідно Ф. Ганьє, а розділ про диференційовану навчальну програму з пропозиціями організаційного характеру зайняв у цьому документі більш значне місце. Прискорене навчання розглядалось позитивно як реальна

альтернатива існуючій системі освіти, яка "повинна забезпечити насичене і задовільне навчальне середовище, без емоційної, соціальної, освітньої шкоди для дитини". Підкреслюється, що прискорення необхідно проводити за рахунок стискання або ущільнення навчального процесу, але не за рахунок пропускання окремих тем [2: 27, 35].

Філософія підходу, націленого на результат, допускає, що учні можуть опрацювати навчальну програму як у школі, так і дистанційно, в рамках безперервного навчального процесу. Ефективна та інформативна звітність допомагає виявити учнів, які демонструють прогрес і високі результати при освоєнні навчальної програми, що надає можливість залучати таких учнів у спеціальні програми та удосконалювати організацію шкільної системи.

З 1994 році Рада освіти Нового Південного Уельсу впровадила цікаву і важливу програму, за змістом наближену до університетської, для обдарованих дітей, у вигляді додаткових спеціальних курсів з вивчення філософії, порівняльного літературознавства і космології. Їхньою метою є заохочення самовдосконалення і відкриття додаткових академічних можливостей обдарованих школярів. Хоча спеціальні курси проводяться дистанційно, школи надають можливість своїм учням вчитися і спілкуватися з талановитими однодумцями безпосередньо один з одним. Право подавати заявку на участь у програмі мають школярі, що проходять навчання прискорено та мають найвищий бал з усіх предметів, необхідних для отримання атестата про середню освіту.

На даний час відбувається багато дискусій щодо навчальної програми, форми викладання і трансферу залікових кредитів. Пропонується надати обдарованим учням під час їх навчання в школі доступ до більш широкого кола спеціальних курсів. У межах так званих "захоплюючих" ініціатив, Департамент освіти Нового Південного Уельсу також надає гранти на підтримку обдарованих і талановитих учнів та їх учителів. Окрім програм та ініціатив, пов'язаних з освітою обдарованих дітей у звичайних класах, Департамент прийняв рішення про створення спеціальних класів та навіть спеціальних шкіл. На даний момент існують 23 селективні та з сільськогосподарським ухилом школи, 106 спеціальних класів "Opportunity C" в 67 початкових школах.

За результатами незалежного дослідження системи освіти штату Новий Південний Уельс ще у 2002 році дослідник, професор Тоні Вінсон, проаналізував всі доводи за і проти існування таких шкіл і класів. На користь селективних шкіл наводилися такі аргументи: талановиті школярі повинні вчитися разом, селективні школи вносять великий внесок у розвиток талантів своїх учнів, для вступу до селективної школи не потрібно нічого, крім високого інтелекту. З іншого боку, проти створення таких шкіл було: порушення принципу загальної рівності, невизначеність практичних наслідків від запровадження таких шкіл, проблеми самооцінки та емоційного розвитку дитини, обґрунтованість перебування учнів в ізолюваному середовищі [4: 108].

Стратегія освітньої політики у Новому Південному Уельсі передбачає також розширення можливостей для обдарованих і талановитих дітей корінного населення (аборигенів) Австралії. На даний момент офіційно визнано, що освітні потреби таких дітей дискриміновані. У зв'язку з цим основним мотивом політики в галузі освіти є стимулювання високих досягнень серед дітей корінних мешканців за рахунок створення інтенсивних програм навчання та оцінювання з урахуванням їх культурних особливостей, шляхом розробки критеріїв ідентифікації таких дітей та впровадження спеціально розроблених для них програм.

Педагогів, підготовлених для роботи з обдарованими дітьми, постійно не вистачає. Адже більшість педагогічних навчальних закладів пропонують тільки факультативний або другорядний курс, який безпосередньо стосується освіти обдарованих дітей, так що більшість випускників університетів взагалі не отримують належної підготовки. На початку 90-х років професійна підготовка та перепідготовка педагогів по роботі з обдарованими дітьми проводилася на мінімальному рівні. В 1992-1993 роках на курси підвищення кваліфікації учителів та спеціальні курси в Університеті Чарльза Стерта було асигновано всього \$300 000. При цьому, незважаючи на декларування прискореного навчання, основний акцент все одно робився на забезпечення умов обдарованим дітям у межах звичайного класу. Після 1996 року фінансування курсів підвищення кваліфікації учителів взагалі було припинено. Тим не менш, починаючи з 2001 року, було прийнято рішення знову проводити професійні курси для вчителів усіх селективних шкіл. На даний час курси з навчання обдарованих дітей пропонують декілька університетів. Так, Університетом Нового Південного Уельсу була розроблена програма навчання за спеціальністю "Освіта обдарованих". Австралійський математичний фонд спільно з Університетом Канберри розробили курс з поглибленого вивчення математики. Навчання проводиться під час канікул і по вихідних. Проводяться також загальнонаціональні та регіональні конференції, присвячені обдарованим і талановитим дітям та їх освіті. З'являється все більше веб-сайтів, що пропонують матеріали з поглибленого вивчення шкільних предметів.

Згідно з положенням освітньої політики, шкільні співтовариства повинні самостійно забезпечувати інтелектуальні потреби обдарованих і талановитих школярів, тому так звані "менторські" програми пропонуються в якості одного із засобів їх підтримки. У відомій поемі Гомера Ментор був другом царя

Одіссея. Коли цар вирушив у похід на Трою, він залишив свою сім'ю на піклування Ментора, який став наставником для Телемаха, юного сина Одіссея. У сучасному світі "ментор" є синонімом слова "наставник", "консультант". Програма менторських ресурсів була розроблена з метою допомоги обдарованим школярам розвинути свій потенціал і задовольнити пізнавальні потреби, дозволяючи їм направляти і розширювати свої знання під керівництвом дорослого, який має кваліфікацію експерта в певній галузі. Цю програму можна розглядати як приклад політики Департаменту освіти штату Новий Південний Уельс у дії. Однак при її створенні певну стурбованість викликало питання відповідальності. Юридична служба Департаменту та група управління ризиками зробили все можливе, щоб програма була максимально безпечною. Наставники, які беруть участь в програмі менторських ресурсів, повинні бути відомими фахівцями або мати рекомендації авторитетних джерел та пройти перевірку в поліції. Ментор має проводити зустрічі зі своїм підопічним у позаурочний час і за межами школи в присутності батьків учня, тому за безпеку дитини відповідають батьки. Вони також разом з ментором планують всі заходи; витрати на навчання теж лягають на батьків.

Першим кроком зі створення програми менторських ресурсів стало складання реєстру потенційних менторів. Хоча потенційні ментори з ентузіазмом поставилися до участі в програмі, практичні заходи організовувалися з великими труднощами. Значні зусилля і багато часу було витрачено на створення бази даних потенційних менторів (наприклад, Асоціації освіти обдарованих і талановитих "Південний Хрест"), але жоден з них так і не взяв участі в програмі в якості ментора. Різні обмеження, накладені на програму менторських ресурсів, залишили більшість зацікавлених обдарованих дітей за межами програми. Хоча менторство часто рекомендують як один із методів навчання обдарованих, на практиці він застосовується нечасто.

Розгляд навчальної програми з математики, розробленої Радою освіти Нового Південного Уельсу, дає наочний приклад того, як в межах формального курсу в цьому штаті підходять до проблеми навчання обдарованих дітей.

Математика – динамічний і практичний предмет, який вимагає необхідного обсягу знань та навичок. Для підтримки викладання та вивчення цієї ключової дисципліни, Рада освіти Нового Південного Уельсу видала методичні вказівки для 1-х – 6-х класів, 7-х – 10-х класів і випускного класу. В них стверджується, що навчальні плани і вимоги до навчальних програм з математики 1-х – 10-х класів розроблені таким чином, щоб надати всім учням такі освітні можливості, які дозволять максимізувати їх індивідуальні таланти.

У початковій школі учень, обдарований у математиці, в 2004 році розглядався як виняток, його особливі потреби були на одному рівні з потребами дітей інвалідів та дітей, які відчувають труднощі у навчанні. У новій навчальній програмі обдаровані діти вже не вважаються дітьми з особливими освітніми потребами. У програмі навчання з математики 1-х – 6-х класів не передбачено ніяких додаткових заходів, крім звичайних занять у класі. Для талановитих учнів передбачені тільки певні стратегії навчання, орієнтовані на опитування, рішення задач, критичне мислення. На допомогу всім винятковим школярам прийшли новітні технології, такі як різноманітні сайти, що надають можливість вчитися дистанційно та отримувати належну допомогу як самим учням, так і їх батькам та вчителям. Також існують позакласні заходи з розширення і поглиблення знань талановитих дітей. Для учнів 9-х – 12-х класів передбачені різні математичні курси, які забезпечують потреби всіх учнів відповідно до їхніх здібностей.

Поглиблений та інтенсивний курс математики для 9-х – 10-х класів розроблений для учнів, які успішно засвоїли програму четвертого етапу. В ньому зроблено акцент на алгебраїчні обчислення, графічні методи, аналіз, обґрунтування рішень, застосування вдосконалених методів і логічного мислення, які потрібні для вирішення складних, реалістичних завдань. Школярі, які мають бажання навчатися за розширеною програмою з математики № 1 (три модуля), повинні додатково вивчати геометрію кола, побудову кривих, многочлени, функції та логарифми, матричне обчислення, що викладаються факультативно.

Розширена програма з математики № 1 (три модуля) для учнів 11-х – 12-х класів розроблена для тих, хто показав високі досягнення при проходженні основного модуля поглибленого курсу математики і рекомендованих факультативів. Розширена програма з математики № 2 (чотири модулі) розроблена для учнів 12-х класів з математичними здібностями. Програма "шкільної математики особово високого рівня" передбачає розвиток обчислювальних навичок із високим ступенем розуміння фундаментальних концепцій алгебри та математичного аналізу, і, таким чином, забезпечує відповідну підготовку для вивчення математики в університеті. Основною метою курсу є показати математику як живе мистецтво, що викликає інтелектуальне захоплення і естетичне задоволення. Крім того, курс становить інтерес і цінність для школярів із вищим рівнем математичних здібностей та буде цікавим для них. Мета розширеної програми № 2 розкривається у восьми темах: графі, комплексне числення, теорія кінчних перетинів, інтегральне обчислення, простір, механіка, многочлени і більш складні розділи розширеної програми № 1. Теми, які підходять для математично обдарованих школярів, але не увійшли в програму,

включають також матриці, вектори, теорію чисел, теорію груп, диференціальне обчислення (теорема кінцевих збільшень), послідовності та ряди (збіжність).

Існує велика кількість конкурсів, в яких школярі можуть приймати участь. Багато шкіл та університетів запроваджують поглиблені курси навчання. Проводяться турніри інтелектів – змагання команд школярів молодших і середніх класів з вирішення завдань в наступних дисциплінах: мова та література, математика і техніка, соціальні науки. Університет Нового Південного Уельсу пропонує програму Scientia Challenge для обдарованих і талановитих учнів з семінарами з широкого кола предметів, які зазвичай не включають конкретні теми з математики. Програму спонсорує Макдональдс Австралія Лтд. З програмою Scientia Challenge пов'язаний День розвитку кар'єри для академічно обдарованих учнів, який організовується GERRIC.

Австралійська математична олімпіада – найвідоміший конкурс з математики в Австралії для школярів та проводиться Австралійським математичним трастом в Університеті Канберри. Заявки на участь у конкурсі подають більше 500 000 школярів з усього світу. Університет Нового Південного Уельсу також проводить шкільну математичну олімпіаду, яка відрізняється оригінальністю постановки завдань, що дозволяє виявити нестандартно мислячих старшокласників з глибокими знаннями в математиці. Математична асоціація Нового Південного Уельсу проводить конкурс ім. Дж. Л. Вільямса, призери якого мають право бути зарахованими в престижну Національну математичну річну школу. Для математично обдарованих школярів Університетом Нового Південного Уельсу видається математичний журнал "Парабола".

Австралійський математичний олімпійський комітет розробив математичну програму світового рівня для школярів, якою керує Австралійське математичне товариство при Університеті Канберри. Програма складається із: Math Challenge Stage – тритижневого проекту з вирішення завдань; поглибленого етапу вивчення теорій Ейлера, Гауса, Нетер і Поля; проміжного етапу австралійської математичної олімпіади; олімпійської програми № 1 для старшокласників; Австралійської математичної олімпійської школи; Австралійської математичної олімпіади; Азіатсько-тихоокеанської математичної олімпіади; Австралійської математичної олімпійської менторської програми; селективної Олімпійської школи та школи підготовки до міжнародної математичної олімпіади.

Більшість з цих позакласних заходів з математики представляють чудові можливості зі збагачення знань і приносять задоволення великій кількості обдарованих та талановитих учнів. Під час реалізації таких програм необхідно переконатися у відповідності вимогам, що пред'являються до диференціальних навчальних програм, з урахуванням узгодженості, обсягу та сумісності з основною навчальною програмою. Координування поглиблених та розширених програм з математики, доповнення, а не конкурування з основною навчальною програмою, сприяє рівному доступу математично обдарованих учнів до необхідних програм.

Висновки. Вивчення змін, що відбулися з моменту доповіді Е. Брагетта у 1985 році, оцінка відповідності діючої політики і програм завданням задоволення особливих освітніх потреб обдарованих дітей, визначення ролі Співдружності в підтримці освіти обдарованих дітей показали, що в Новому Південному Уельсі є декілька успішних програм для обдарованих дітей, принаймні, з математики. Щоб допомогти обдарованим учням повністю розкрити свій потенціал, в Австралійському Союзі таким дітям та їх учителям надається необхідна підтримка, відбувається поступове реформування системи підготовки та підвищення кваліфікації учителів. Розробляються, оцінюються та вдосконалюються спеціальні навчальні програми і курси для обдарованих дітей. Впроваджені на практиці пропозиції із реформування шкільної освіти сприяють розробці диференційованих навчальних програм та академічному прискоренню навчання талановитих.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ І ЛІТЕРАТУРИ

1. Braggett E. J. The education of gifted and talented children : Australian provision / E. J. Braggett. – Canberra : Commonwealth Schools Commission, 1985. – 324 p.
2. Implementation of Curriculum Initiatives. Information and Discussion Document. – Sydney : NSW Board of Studies, 1991. – 27 p.
3. Gross M. Exceptionally gifted children / M. Gross. – London : RoutledgeFalmer, 2004. – 320 p.
4. Vinson T. Inquiry into the provision of public education in NSW : Report of the 'Vinson Inquiry' / T. Vinson. – NSW : Pluto Press, 2002. – 176 p.

REFERENCES (TRANSLATED & TRANSLITERATED)

1. Braggett E. J. The education of gifted and talented children : Australian provision / E. J. Braggett. – Canberra : Commonwealth Schools Commission, 1985. – 324 p.
2. Implementation of Curriculum Initiatives. Information and Discussion Document. – Sydney : NSW Board of Studies, 1991. – 27 p.
3. Gross M. Exceptionally gifted children / M. Gross. – London : RoutledgeFalmer, 2004. – 320 p.
4. Vinson T. Inquiry into the provision of public education in NSW : Report of the 'Vinson Inquiry' / T. Vinson. – NSW : Pluto Press, 2002. – 176 p.

Матеріал надійшов до редакції 12.05. 2015 р.

Кириченко С. В. Анализ образования одаренных учащихся в штате Новый Южный Уэльс (Австралия).

В статье проведен обзор учебной программы, которая предлагалась одаренным ученикам в течение последних трех десятилетий, проанализированы политика и практика Департамента образования штата Новый Южный Уэльс (Австралия) относительно образования таких учеников, а также программ и мероприятий, которые предоставлялись способным учащимся государственных школ. Также описана структура системы образования в Новом Южном Уэльсе, дается анализ выдающегося доклада Браггетта в школьной комиссии Содружества в 1985 году и освещены дальнейшие события, которые произошли в этом штате.

Ключевые слова: одаренность, талант, образование, школьная программа, Австралия.

Kyrychenko S. V. The Analysis of the Gifted Students' Education in New South Wales (Australia).

This article provides the overview of the curriculum, which has been offered to gifted students over the past three decades, the policies and practices of the Department of Education of New South Wales (Australia) on education of such students, as well as programs and provisions available to talented students in public schools have been analyzed. Also the structure of the educational system in New South Wales is described, the analysis of the outstanding Braggett report to the school committee of the Commonwealth in 1985 is provided and further events that have taken place in this state are highlighted. The study of the changes that have occurred since the Braggett report, the assessment of the current policies and programs adequacy to special educational needs of gifted children, the determination of the Commonwealth role in the educational support of gifted children have shown that in New South Wales there are some worthy programs for gifted children, at least in Mathematics. To help gifted students to develop to their full potential, such children and their teachers in Australia are given the relevant support, the teacher training system and in-service teacher training system are being enhanced, grants to district education departments are provided to support gifted and talented students and their teachers. Practical proposals for reforming the school education that promote the flexible progression and acceleration are being implemented. Special educational programs and advanced courses for gifted children are being developed, evaluated and improved. The Australian school system provides the acceleration of training programs throughout the full period of education at school when gifted students can complete one or several school year programs during one year, and ability classes may embrace children of all ages. Mentoring programs are offered as a means of supporting gifted children. In addition to programs and initiatives related to the gifted children's education, there are selective schools. The effective educational system for such students, methodology and professional educators enable gifted children to succeed in developing their talents.

Key words: giftedness, talent, education, curriculum, Australia.